

Preek

Prediking n.a.v. : Psalm 121: 1 en 2

Ik sla mijn ogen op naar de bergen, van waar komt mijn hulp? Mijn hulp komt van de Heer, die hemel en aarde gemaakt heeft.

Gemeente van onze Here Jezus Christus,

Wie blijft er deze zomer nog wèl in het land? Het is de vraag van menige ouder, die het idee van 'géén enkel kind in de buurt' lastig vindt. Immers in vakantietijd wordt er veel gereisd. En voor bepaalde hulp val je toch het liefste op eigen terug. Reizen: vroeger deed men 't zelden. En vaak in 't kader van 't geloof.

Dan heet zoiets pelgrimage. Bij bedevaartsreizen denken wij al gauw aan Lourdes of Mekka. Maar in Israël gebeurde dat maar liefst drie keer per jaar. Met Pasen, Pinksteren en Loofhutten. En als het even kon, ging het gezin mee. Denk aan Jozef en Maria. Wáár je ook woont, geldt dit ene: tot ziens in Jeruzalem!

Ook het christenleven is ergens een 'op weg zijn naar God'. In de praktijk houdt dat in, dat gelovigen over dezelfde grond reizen waarop alle anderen lopen. En dat zij dezelfde lucht inademen, hetzelfde water drinken, in dezelfde winkels inkopen doen, burgers onder dezelfde regering zijn en bang zijn voor dezelfde gevaren.

Welk verschil maakt dan: gelóóf? Is 't een verhoogde kans op toevallige ontsnapping aan aanvallen van hem, die alles in de war gooit? En komt dat dan door begeleiding van Hogerhand? Onderweg roept dat allerhande op. Bij de één: 'Kun je bewijzen dat God bestaat?' Bij psalmist: 'Bewijs me dat Hij níet bestaat!'

En zolang je dat níet kunt, blíjf ik in Hem geloven!' Drie keer wordt God in deze psalm omschreven met Zijn eigen naam: JHWH. Acht keer als Bewaarder. Nota bene ook van Israël, dat tweeduizend jaar letterlijk 'van de kaart' is geweest. Maar nergens in de bijbel wordt beloofd, dat geloof vrijwaart van moeilijks.

Wèl wordt verteld wat je kúnt doen: Ik sla mijn ogen op naar de bergen, van waar komt mijn hulp? Met die vraag verradt de dichter eigenlijk dat hij hulp-behoevend is. Vaak vinden we 't moeilijk om toe te geven. Zelf-redzaam als we zijn. Maar niemand redt 't alleen. Gelukkig hoeft dat ook niet zonder die Ene.

Mijn hulp komt van de Heer die hemel en aarde gemaakt heeft. Uiteraard óók u en mij. Hij, Heer van álle tijden, heeft nóóit last van slaperigheid. Zijn bewarende hand is zó nodig. Gelukkig zijn de meeste ongelukken bijna-ongelukken. Je kunt veel verliezen, maar je schaduw raak je nooit kwijt. Ja, zó is God!

Zondag 15-07-2012 10.00

eredienst

Voorganger: Ds Laseur (wijkpredikant)

Thema: De hulpvraag!

Op bergen en in dalen. Er is genoeg om tegenop te zien, maar het kwaad zal niet het laatste woord hebben. Dankzij de Zoon, die ook nú nog bidt om bewaring voor wie de Vader Hem gegeven heeft (Joh.17:9). Niemand kan aan Vadershand ontroven (Joh.10:29). Veilig in Jezus' armen. Van vóór de wieg tot nà het graf.

Amen.